

กลุ่มคลังปัญญาผู้สูงอายุ

เทศบาลตำบลเวียงป่าเป้า

อำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย

กลุ่มคลังปัญญาผู้สูงอายุ เทศบาลตำบลเวียงป่าเป้า

กลุ่มดนตรีพื้นเมือง สะล้อ ซอ ซึง โดยการแสดงดนตรีพื้นเมือง ประกอบไปด้วยเครื่องดนตรีหลักทั้งหมด 4 ชิ้น ได้แก่ สะล้อ ซอ ซึง และขลุ่ย โดยเพลงที่ได้รับความนิยมมาก คือ เพลงปราสาทไหว เพลงล่องแม่ปิง เพลงถุ้ยหลงถ้ำ และเพลงซอฮื้อ ที่มีความนุ่มนวล อ่อนหวาน ไพเราะ ถือเป็นเอกลักษณ์อันโดดเด่นของดนตรีพื้นเมืองล้านนาดั้งเดิม ซึ่งนำโดย อาจารย์แก้ว จันทร์คราส

กลุ่มคลังปัญญาผู้สูงอายุ เทศบาลตำบลเวียงป่าเป้า

กลุ่มทำโคมไฟ เพื่อใช้ประดับบ้านเรือนในวันลอยกระทง (ประเพณีี่เป็ง)

กลุ่มตัดตุง เป็นสัญลักษณ์ของงานที่เป็นมงคล และไม่เป็มงคล

1. ตุงเกี่ยวกับงานมงคล เช่น ตุง 12 นักษัตร ส่วนมากจะใช้ในงาน สงกรานต์ ตุงชัย (ตุงใจ) ทำด้วยผ้า หรือเส้นฝ้ายมีลวดลาย ติดประดับด้วยกระดาษเงิน กระดาษทอง ใช้ประดับปักไว้ตามงานวัด (ส่วนมากมักจะไม่ใช่ประดับตามบ้าน) เล็กลงมาหน่อยจะเรียกว่า " จ้อ " และ พญาขอ
2. สำหรับตุงที่ใช้ในงานไม่เป็นมงคลคือ ตุงสามหาง ใช้กระดาษสาสีขาวตัดลักษณะจะเหมือนรูปคน(เทวดา) ครึ่งตัว มีแขน และส่วนล่างจะมี สามหาง คล้ายๆ ขา จะเอาไว้เดินน้ำหน้าศพคนตาย เพราะประเพณีทางเหนือเมื่อก่อนจะมีการลากปราสาทใส่ศพไปป่าช้า ก็จะมีคนถือตุงอันนี้ นำหน้าศพไป ตุงเหล็กตุงทอง ใช้ผ้าสีแดงตัด ใช้ปักไว้ในจุดที่มีคนตายโหง เช่นจุดที่รถชนกันตาย หรือ จุดที่คนๆนั้น โคนยิงตาย ญาติพี่น้องก็จะนิมนต์พระมาทำพิธี ณ จุดๆนั้น เรียกว่า กำนตานตุงเหล็กตุงทอง พร้อมทั้งส่งดวงเครื่องร้อยพร้อม ความเชื่อเพื่อที่ว่าคนที่ตายโหงตรงจุดนั้นจะได้โหนชายตุงให้หลุดพ้นจากจุดวิบากกรรมตรงนั้นไปหาของท่านข้างหน้าและมีจุดสังเกตว่าเมื่อปักตุงแล้ว ได้กี่วัน ถ้าตุงหลุดจากขั้วเสาแล้วปลิวไปตามลมแล้วเชื่อกันว่าวิญญาณนั้นได้หลุดออกจากที่ตรงนั้นไปปรโลกภายนอกแล้ว นำโดยนางปิ่น บุญศรี

กลุ่มคลังปัญญาผู้สูงอายุ เทศบาลตำบลเวียงป่าเป้า

กลุ่มจักรสาน (สานถ้วยสลาก) ใช้ในประเพณีตานถ้วยสลาก หมายถึง ประเพณีถวายสลากภัต เป็นวิธีการถวายเครื่องไทยทานแก่พระพระสงฆ์วิธีหนึ่งอันเป็นที่นิยมของชาวเหนือ โดยทั่วไป จะเริ่มใน วันเพ็ญ เดือน 12 เหนือ (กันยายน) ถึงแรม 1 ค่ำ เดือนเกียงดับ (พฤศจิกายน) เมื่อทาง วัดและชาวบ้านตกลงกันว่าจะจัดให้มีการกินสลาก ก่อนวันตานถ้วยสลาก ชาวบ้านจะจัดทำพิธี ต้องเตรียมสิ่งของเครื่องไทยทาน 1 วัน เรียกวันที่เตรียมของนี้ว่า “วันดา” ชาวบ้านจะจัดเครื่อง ไทยทานลงใน “ถ้วย” เป็นตะกร้าหรือชะลอมขนาดเล็กที่สานด้วยไม้ไผ่ เรียกว่า “ถ้วยสลาก” แล้วนำของ ไทยทานจำพวกข้าวสารอาหารแห้งบรรจุลงไป บางวัด เช่น วัดพระธาตุช่อแฮ จะจัด เครื่องไทยทานลงในหม้อดินเผา แต่ในปัจจุบันก็อาจจะมีการดัดแปลงจาก “ถ้วยสลาก” มาเป็น “ถังพลาสติก” บรรจุเครื่องไทยทานเหมือนกับที่เราานิยมใช้กันทั่วไป นอกจากนี้อาจจะมีการ ตกแต่งเครื่องไทยทานเป็นต้นกล้วยพฤกษ์ ซึ่งทำด้วยไม้ไผ่สูงตามต้องการ นำไม้ไผ่เหลาและทำ เป็นวงกลมทำเป็นชั้น ๆ อาจเป็น 3 ชั้น , 5 ชั้น , 7 ชั้น หรือ 9 ชั้น แต่ละชั้นนำสิ่งของที่ จะใช้ เครื่องไทยทานมาผูกติดให้สวยงาม ส่วนบนสุดจะนิยมนำร่มเสียบไว้ และใช้ธันบัตรผูกติดตาม ขอบร่มตามศรัทธาของเจ้าของกัณฑ์สลาก นำโดยนายโรจน์ บุญศรี

6

2

C

.

2

.

C

6

1

.

2